

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/58/2020
Identifikačné číslo spisu:	1514218526
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2021
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1514218526.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne S.. H. V. J., trvale bytom v G., Ž. X, zastúpenej splnomocnenkyňou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave - mestskej časti Staré Mesto, Havlíčkova 16, proti žalovanej News and Media Holding, a.s., so sídlom v Bratislave, Einsteinova 25, o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 12C/338/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. januára 2019 sp. zn. 6Co/292/2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 16. januára 2019 sp. zn. 6Co/292/2018 z r u š u j e a v e c m u vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Rozsudkom z 26. júna 2018 č. k. 12C/338/2014-238 Okresný súd Bratislava V (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa na žalovanej domáhala uloženia povinnosti ospravedlniť sa (za obsah článku zverejneného 13. mája 2014 na internetovej stránke www.pluska.sk) a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch 3.000 € (okrem náhrady trov konania) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozsudok právne zdôvodnil ust. §§ 11 až 13 a 16 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), čl. 8 ods. 1 a čl. 10 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného v prílohe oznámenia Federálneho ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.) a čl. 26 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a tiež odkazmi na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a jeden nález Ústavného súdu Českej republiky (v odôvodnení špecifikované spisovými značkami). Vecne mal za to, že po vykonaní testu proporcionality, slúžiaceho zisteniu, ktorému z porovnávaných základných práv (právu žalobkyne na ochranu jej cti, dôstojnosti a súkromia na jednej a právu žalovanej na slobodu prejavu a práva na informácie na strane druhej) má byť v tomto prípade daná prednosť a či tu uplatnením jedného z práv nedošlo k neoprávnenému zásahu do práva druhého, bolo treba mať za to, že žalovaná uverejnením článku, ktorého obsah bol nestranný, objektívny a vyvážený, nespôsobila neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne (v rozhodnom čase poslankyne Európskeho parlamentu za stranu Smer - SD). Článok podľa súdu prvej inštancie nebol objektívne spôsobilý narušiť

alebo ohroziť právo na ochranu osobnosti žalobkyne a neprivodil tej-to ani žalobou tvrdenú ujmu (keď medzi článkom, hoc aj uverejneným krátko pred voľbami do Európskeho parlamentu v roku 2014 a neobhájením žalobkyňou v takýchto voľbách mandátu europoslankyne nebola na základe dôvodov podrobnejšie uvedených v odôvodnení rozsudku preukázaná príčinná súvislosť - v podobe jednej a výlučnej príčiny a práve ňou zapríčineného následku).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) rozsudkom zo 16. januára 2019 sp. zn. 6Co/ 292/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 aj 2 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení zákonov č. 87/2017 Z. z. a č. 350/2018 Z. z., ďalej tiež len „C. s. p.“) potvrdil a žalovanej tiež priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (s inak nadbytočným vyslovením tiež, že „o výške náhrady ... rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí“ - pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“). V odôvodnení takéhoto svojho rozhodnutia sa nad rámec pomerne rozsiahlej reprodukcie obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a odvolania a zmienky o odvolacom návrhu žalovanej obmedzil prakticky na jediný odsek (10.) pozostávajúci z troch viet v znení: „Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil správne skutkový stav veci a napadnutý rozsudok aj veľmi podrobne a presvedčivo odôvodnil. Žalobkyni sa prostredníctvom odvolania nepodarilo spochybniť správnosť napadnutého rozsudku, pretože jej odvolacia argumentácia nie je spôsobilá preukázať existenciu žiadneho z odvolacích dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. a/ až h/ C. s. p. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C. s. p.).“.

3. Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovení § 420 písm. f/ aj § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Navrhla zmenu rozsudku odvolacieho súdu plným vyhovením jej žalobe, eventuálne zrušením rozsudku s vrátením veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (okrem návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudkov oboch nižších súdov). V prípade námietky zmätočnosťou podľa § 420 písm. f/ C. s. p. namietala porušením jej práva na spravodlivý proces, ku ktorému prišlo nedostatočným odôvodnením rozsudku odvolacieho súdu, nevysporiadavajúcim sa s jej právnou argumentáciou z odvolania a odvolacími námietkami a v dôsledku príliš všeobecného a veľmi stručného odôvodnenia de iure aj de facto odôvodnenie neobsahujúcim (čím o. i. došlo aj k naplneniu záveru uvedeného v druhej vete stanoviska najvyššieho súdu R 2/2016). Nesprávne právne posúdenie veci a odklon odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu potom podľa dovolateľky spôsobilo nesprávne vykonanie testu proporcionality, čím sa závery z odôvodnení rozsudkov nižších súdov (tu rozumej de facto len súdu prvej inštancie) dostali aj do stretu so závermi obsiahnutými v rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky, uvádzanými dovolaním, namietala tiež dovolateľka, osobitne vytýkajúca nižším súdom tiež nesprávnosť rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania.

4. Žalovaná navrhla dovolanie odmietnuť, resp. ho ako nedôvodné zamietnuť, majúc za to, že vytýkaná zmätočnosťná vada pre dostatočné odôvodnenie rozsudkov nižších súdov nie je daná a takéto rozhodnutia sú i správnymi po právnej stránke.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 C. s. p.), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spisania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a tiež dôvodné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť

dovoláním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

7. Podľa § 420 C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, a/alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. So zreteľom k prekonaniu právneho názoru veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, vyjadreného v uznesení z 19. apríla 2017 sp. zn. 1 VCdo 2/2017 (o neprípustnosti kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania podľa ustanovení §§ 420 a 421 C. s. p.), ku ktorému došlo uznesením veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 21. marca 2018 sp. zn. 1 VCdo 1/2018 a uznesením ústavného súdu z 25. apríla 2018 sp. zn. PLz. ÚS 1/2018-22; bol dovolací súd konfrontovaný s otázkou posúdenia existencie oboch dovolaním uplatnených dôvodov prípustnosti dovolania, v súlade s logikou procesnej úpravy však samozrejme v poradí priradenom im chronológiou príslušných ustanovení zákona.

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4 Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/ 2017, 8 Cdo 73/2017 - tu aj k uvedenému neskôr sa pritom žiada poznamenať, že rozhodnutiami s časťou spisovej značky tvorenou súborom písmen „Cdo“ sa rozumejú rozhodnutia najvyššieho súdu z ním uskutočnených dovolacích konaní). Dovolací súd preto aj v tomto prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľky, že v konaní došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti.

11. Pojmovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017 a 8 Cdo 85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

12. Žalobkyňa dovolaním namietala najmä, že k vade zmätočnosti predpokladanej ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p. došlo v dôsledku toho, že odôvodnenie napadnutého rozsudku (odvolacieho súdu) nemá zákonom stanovené náležitosti, keď v skutočnosti neobsahuje žiadne odôvodnenie a ako také je nepreskúmateľné, arbitrárne a náležité (či v tomto prípade presnejšie vôbec) nereaguje na jej odvoláciu

argumentáciu.

13. V zmysle zjednocujúceho stanoviska najvyššieho súdu (R 2/2016) prijatého ešte za skoršej právnej úpravy občianskeho súdneho konania „nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. a výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska - pokiaľ ide o jeho druhú vetu, hovoriacu o nedostatku dôvodov rozhodnutia ako o postupe súdu odnímajúcim účastníkom konania možnosť konať pred súdom - nedotkli, preto ho v tomto smere treba považovať naďalej za aktuálne (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 92/2018, 4 Cdo 59/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 141/ 2017, 8 Cdo 49/2017).

14. V napadnutom rozsudku v prejednávanej veci odvolací súd uviedol, pokiaľ šlo o jeho vyporiadanie sa s rozsudkom súdu prvej inštancie a odvolaním žalobkyne proti nemu, výlučne to, čo je v celom rozsahu reprodukované (za pomoci zasadenia reprodukovanieho textu do úvodzoviek) vyššie v bode 2. tohto odôvodnenia in fine; hoci súčasťou samým odvolacím súdom reprodukovanieho odvolania žalobkyne proti rozsudku súdu prvej inštancie boli (o. i.) námietky 1/ diskreditáciou osoby žalobkyne článkom uverejneným žalovanou spojeným s nutnosťou vyvracania jeho obsahu (namiesto vedenia pozitívnej volebnej kampane) a jej znevýhodnením v boji o nerozhodnutého voliča a 2/ nepredložením žalovanou dôkazu pravdy (pokiaľ šlo o fakty a tvrdenia v článku uvedené).

15. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 C. s. p.); odvolací súd sa však v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie a rovnako sa odvolací súd musí vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 C. s. p.).

16. V danom prípade nemožno inak, než konštatovať, že odvolací súd sa napriek výslovnému príkazu urobenému súčasťou ustanovenia § 387 ods. 3 C. s. p. nevysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku s podstatnými tvrdeniami žalobkyne, uvedenými v odvolaní a to za situácie, keď sa navyše tým najvšeobecnejším možným konštatovaním o nespôsobilosti odvolacej argumentácie žalobkyne preukázať existenciu ktoréhokolvek z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/ až h/ pokúsil učiniť zadost' svojej povinnosti adresne argumentovať len vo vzťahu k tým dvom z celkom ôsmich do úvahy prichádzajúcich odvolacích dôvodov, ktoré žalobkyňa odvolaním uplatnila (podľa § 365 ods. 1 písm. h/ a písm. f/ C. s. p., v tejto súvislosti porovnaj bod III. 6. na 2. strane odvolania - č. l. 255 p. v. spisu).

17. Možnosť plného stotožnenia sa odvolacieho súdu s odôvodnením ním preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie, obmedzenie sa ním (odvolacím súdom) na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (ako pravidlo) a ďalšia možnosť doplnenia na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalších dôvodov (v tomto prípade možnosť majúca povahu výnimky z pravidla, ktorej uplatnenie prichádza do úvahy podľa toho, aký argumentačný priestor súd prvej inštancie úplnosťou svojej argumentácie odvolaciemu súdu ponechá) je síce súčasťou úpravy slovenského civilného procesu už pred čias nadobudnutia účinnosti C. s. p. (tu por. § 219 ods. 2 O. s. p.), v rámci rekodifikácie však zákonodarcu do zákona výslovne zanesol aj to, čo v skoršom čase šlo (a bolo nutné) vyvodíť z logiky úpravy a jej účelu a čoho podstatu možno vyjadriť tak, že možnosť praktického prevzatia argumentácie súdu prvej inštancie odvolacím súdom nezabavuje odvolací súd hoc aj len veľmi stručne a úmerne okolnostiam konkrétneho prípadu reagovať na argumentáciu z odvolania (prínavnejšom tak, že sa poukáže na tie odvolacie námietky, ktoré sú iba opakovaním už súdom prvej inštancie neprijatej argumentácie, ku ktorej však takýto súd zaujal adresné stanovisko, na ktorom ani súd rozhodujúci o odvolaní nevidí dôvod nič meniť alebo aspoň zrozumiteľne vysvetliť, prečo táto bola bez právneho významu a v prípade iných námietok odvolací súd ozrejmi, prečo spôsob nazerania na

posudzovaný problém neboli spôsobilé ovplyvniť). Tým samozrejme nie je myslené, že odvolateľovi musí byť dané za pravdu, ale že musí dostať objektívne zrozumiteľnú odpoveď na svoj špecifický argument.

18. Pretože odvolací súd v prejednávanej veci nezaujal k otázkam urobeným súčasťou odvolania žalobkyne žiadne konkrétne stanovisko, vylučovalo to akýkoľvek iný záver dovolacieho súdu než ten, že v tomto prípade došlo k zaťaženiu konania pred odvolacím súdom tvrdenou zmätočnosťou vadou podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a dovolanie musí byť z tohto dôvodu nielen prípustné, ale tiež dôvodné. Absencia vysporiadania sa dovolacieho súdu v jeho rozsudku s takými odvolacími námietkami žalobkyne, ktoré bez ďalšieho nejde označiť za nepodstatné, resp. aj pre prípad ich naozajstnej nepodstatnosti chýba argumentácia spôsobilá presvedčiť, prečo je to tak, je totiž tak závažným nedostatkom rozhodnutia (a zásahu do procesných práv strany sporu), ktorého intenzita zakladá (až) porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

19. Dovolacím súdom konštatovaná procesná vada zmätočnosti uvedená v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. zakladá prípustnosť dovolania; zároveň je však tiež dôvodom, so zreteľom na ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť. Do úvahy v takomto prípade preto neprichádza žalobkyňou preferovaný dovolací návrh na zmenu dovolaním napadnutého rozsudku (keďže dovolací súd nemôže pre účely prípustnosti dovolania výskyt vytýkanej zmätočnosti konštatovať a zároveň pristúpiť k vlastnému rozhodnutiu, ktorým by otázky nastolené v konaní pred nižšími súdmi riešil s konečnou platnosťou). Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa pritom do 30. júna 2016 ustálila na tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti znemožňujúcej strane realizáciu jej procesných oprávnení, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší bez toho, aby sa zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (1 Cdo 44/2015, 2 Cdo 111/2014, 3 Cdo 4/2012, 4 Cdo 263/2013, 5 Cdo 241/2013, 6 Cdo 591/2015, 7 Cdo 212/2014, 8 Cdo 137/2015) a na tom zotrváva rozhodovacia prax najvyššieho súdu aj po nadobudnutí účinnosti predpisov tvoriacich súčasť rekodifikácie slovenského civilného procesu (2 Cdo 5/2018, 3 Cdo 146/2018, 8 Cdo 70/2017). Dovolací súd preto ani v tomto prípade neposudzoval dovolanie z hľadiska opodstatnenosti argumentácie majúcej väzbu na riešenie právnych otázok (čo v konkrétnostiach znamená tak z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p., ako aj jeho dôvodnosti v zmysle § 432 rovnakého zákona).

20. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 C. s. p.). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 C. s. p.). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami preto zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, majúci za to, že náprava zrušením len rozhodnutia odvolacieho súdu je v tomto prípade možná i postačujúca (§ 449 ods. 2 C. s. p.) a vychádzajúc z toho, že tým, komu bolo namieste pričítať dovolaním vytýkanú vadu zmätočnosti bol len odvolací súd (s povinnosťou reagovať na zákonom ustanovené skutočnosti, ktorú si ale nesplnil).

21. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C. s. p.).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.